

sig, hvad vi ikke mere agter at gøre; det ved De alle, hvorledes den Sag ligger — hvis de fra den Side ikke vil gøre dette, hvis de ikke vil tage mod vor udstrakte Haand, hvis de ikke vil være med til at revidere Valgloven, hvor den har vist saadanne Mangler, saa manglede det bare, at vi skulde være saa tossegode, at vi skulde lade de Herrer af Venstre, støttede direkte og indirekte af de Konservative, realisere en saa himmelraabende Uretfærdighed, uden at vi skulde benytte ethvert som helst lovligt Middel, vi har til at forhindre det. Nej, saa tossegode er vi ikke, og Vælgerne skal forstaa, at det danske Socialdemokrati hører ikke hjemme i en saadan himmelblaa Verden. Vi regner med Realiteter, og møder De os med en saadan Uretfærdighed, finder vi det ikke uretfærdigt, men vi finder det det eneste retfærdige at møde Dem med alle de Midler, vi er i Stand til at raade over. Uretfærdighed kommer man ikke tillivs med skønne Talemaader om Redelighed og Uredelighed. Den kommer man kun for Alvor til Livs i denne haarde Verden, hvori vi lever, ved at dyppe dem, der gør sig skyldige i den, i deres eget Fedt, og de Herrer kan føle sig forvissede om, at De skal blive dyppet i Deres eget Fedt.

Korsgaard: Ja, jeg forstaaer jo nu, at Taleren efterhaanden er gledet bort fra Retfærdigheden og over til Fedtet, og det tror jeg for saa vidt er en udmærket Karakteristik af den Retfærdighedsfølelse, som Socialdemokratiet er i Besiddelse af. Det, der fra min Side har været talt om, er ikke Alliance eller Ikke-Alliance; det Spørgsmaal har jeg slet ikke berørt, men det, jeg har talt om, er, om man overhovedet kan bygge paa det System, vi har at bygge paa: at der skal være visse afgrænsede Partier, hvem der efter visse Regler skal kunne tildeles Til-lægsmandater. Naar man vil gaa til det, som Socialdemokratiet vil gaa til: paa kunstig Maade at brække et Parti i Stykker, naar man vil gøre sligt, saa vil jeg hævde, at saa har man dødsdømt den Valglov, under hvilken man kan gøre sligt. Det har det ærede Medlem (Borgbjerg) ikke villet og heller ikke kunnet imødegaa, for det ærede Medlem er jo ikke saa naiv at tro, at man kan lovgive med Hensyn til Moralen, lovgive for det, der er moralske Brist, som Socialdemokratiet her viser sig at have, og som ligger fuldstændig udenfor Lovens Forudsætninger. For Moralen kan man saa sandelig ikke lovgive. Naar man ikke har den, saa faar man den ej heller, og det har det ærede Medlem i alt Fald vist,

at han er ikke i Besiddelse af det, som jeg kalder redelig politisk Moral i Retning af at handle efter en Lov, efter dens Forudsætninger.

Ordføreren (Borgbjerg): Vi foreslaar gennem Lovforslagets § 3 ærede Medlemmer at vedtage et Forslag, der ændrer § 22 i den nuværende Valglov, hvor man har fundet en Mangel. Hvad man foreslaar, er, at Paragraffen forandres til at lyde saaledes: „Naar nye almindelige Valg til Folketinget skal foretages, nedsætter Folketinget et Udvalg, bestaaende af Folketingets Formand, de to Næstformænd og 8 af Folketinget, af Tingets Midte ved Forholdstal valgte Medlemmer. Dette Udvalg tilstiller, saa snart Valg er udskrevet, Indenrigsministeren Meddelelse om, hvilke Partier der da findes i Folketinget. I Tvilstilfælde afgør Udvalget, om en i Folketinget værende Gruppe kan anses for selvstændigt Parti; Beslutning om, at en Gruppe ikke kan anses som selvstændigt Parti, udkræver dog, at $\frac{2}{3}$ af samtlige Udvalgets Medlemmer stemmer herfor.“ Altsaa, hvis ærede Medlemmer vedtager denne Paragraf, saa kan vi ikke benytte den Fremgangsmaade, som der er talt om, saa kan vi ikke dele vort Parti i 2 Grupper; vi kan simpelthen ikke gøre det. Hvordan i Alverden kan det saa domfælde hele Systemet? Vi er villige til at stemme for denne Ændring, der ganske umuliggør den Fremgangsmaade, men hvis man vil lade den Uretfærdighed, den Grundlovsstridighed, den Umoralighed bestaa, at vi har en Grundlov, der i § 32 kræver ligelig Repræsentation, men vi faar Valg efter en Valglov, som ikke giver en saadan — hvis de Herrer vil lade en saadan Umoralitet bestaa, saa benytter vi selvfølgelig vor lovlige Ret til at gaa frem paa denne Maade. Det staar altsaa i vore Herrer Haand (Munterhed), ja, ikke i Vorherres Haand, for saa gik det nok, men det staar i de Herrer Haand — det staar desværre ikke i Forsynets retfærdige Haand at umuliggøre en saadan Anvendelse af Valgloven.

Sigurd Berg: I Anledning af de Udtalelser, der her er faldet, vil jeg kun sige til den sidste ærede Taler (Borgbjerg), at han selv har erklæret i sin Valglovsbetænkning, at det Forhold ikke er tilfredsstillende ordnet efter det Forslag, som er opstillet her, idet han udtrykkelig gør opmærksom paa, at der maa være videregaaende Forhandlinger for at faa hele dette Forhold ordnet. I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, som var inde paa mangfol-